

Víra proti Síle Poznání

Mučednictví Katarů, katarské stanovisko *Corascendea, Parféta 2010*

„Jenom dvě věci jsou nekonečné: Vesmír a lidská hloupost.
U té první si tím však nejsem tak jist.“ Albert Einstein.

Spojení s Bohem je nejvyšší hodnotou, která dodá člověku, který ji získal, nepřekonatelnou sílu. Nedá se koupit, naučit, nebo nabyt jakýmkoli pochodem. Této nejvyšší hodnoty se člověk musí stát hodným. Mnozí katarští parféti se k tomu dopracovali. Pozdější inkarnace Krista byla jedním z parfétů.

Ten, kdo nazývá poznání Katarů „vírou“, nepochopil podstatu. Kataři nevěřili, oni věděli o Bohu, a to na základě zkušeností. Zatímco víra stojí na hliněných nohou vůle, Kataři nabyli poznání Božího Řádu, a jejich vnitřní síla byla výsledkem jejich spojení s Bohem. Ta skutečnost, že 800 let po jejich genocidě, interpretace v literatuře hlavního proudu opomíjejí tuto ústřední podstatu katarství, je důkazem toho, že propast v myšlení mezi lidmi na výchozí a na vstupující úrovni uvědomění, zůstává nepřeklenutou. Člověk, který nemá vlastní zkušenosti z úžasného pocitu spojení s Bohem, si ho neumí ani představit. Existenci čehokoli, co kdokoliv volně nevnímá, společnost v konečném důsledku popře. Nevědomost mnoha je znalostí. Kataři byli prohlášeni za kuriózní sektu, která se chovala podivně. Církevní výklad role Katarů je vlastně ateistický.

Poznamenává se s úžasem, jak Kataři umírali i tou nejbolestivější smrtí „s očividnou radostí“. Lidstvo dodnes nepochopilo, že na to byly alespoň dva dobré důvody. V první řadě, jejich pronásledovatelé jim zprostředkovali urychlený odchod z nechutného očištění zvaného „život na Zemi“ a v druhé řadě, dělali jim tuto službu za obrovskou cenu přivolání přiměřené očisty na sebe samých. Tedy v očích Katarů, oni byli vysvobozováni, zatímco se jejich pronásledovatelé sami tvrdě trestali. Pokud se církevními představiteli zdála radost Katarů z umírání nepochopitelnou, ještě méně by pochopili, že při svém umírání si Kataři uvědomovali především pomýlenost a hloupost svých brutálních mučitelů. Kataři dokázali svou schopnost nejen žít, ale taky umírat podle Krista, zatímco mocnáři tohoto světa se tradičně dovolávali Jeho jména při plenění a zabíjení.

Mučednictví Katarů

James McDonald

Dějiny poskytují téměř nepřetržitý řetěz příkladů toho, jak západní křesťané pod nátlakem ochotně opouštěli svou víru. Počínaje vládou Diokleciána a konče kněžími v období francouzské revoluce, ti co se hlásili k víře, ji raději opustili, než by si jejím hájením ohrozili své životy. Hlavně ve středověku se davy krmili vymyšlenými příběhy hrdinného mučednictví, ale žádná propaganda nezakryje tu skutečnost, že ještě i křesťanské armády (včetně kněží), konvertovaly k jiným vírám, jakmile se cítili být ohroženi. Ti, co se zúčastnili křížáckých výprav do Svaté Země, sdíleli své svědectví o tom, jak ochotně se křesťanští služebníci obraceli na islám, jakmile padli do zajetí Muslimů.

Západní křesťanství tedy neumělo pochopit, že katarské parféty si bez rozdílu volili být raději upáleni za živa, než by zaprodali své vyznání. Bylo však zaznamenáno, že Kataři se přidrželi „své víry“ i za podstatně tvrdších podmínek, jako okusili konvertování katolíci z rukou Muslimů.

První příklad síly katarského přesvědčení se vyskytl již celé století před obléháním pevnosti Montségur. Když bylo několik „nových kacířů“ upáleno zaživa v Kolíně nad Rýnem, to jak se setkali se svou smrtí, okamžitě udělalo dojem. Eberwin, představený premonstrátského opatství Steinfeldu, psal zprávu Bernardovi, opatovi z Clairvaux (Svatému Bernardovi). Hlásil, že kacíři byli:

„... hození do ohně a upálení. No úžasné na tom bylo to, že nejen snesli, ale uvítali své utrpení ohněm trpělivě, a dokonce i s radostí. Při tomto bodě, svatý otče, pokud bych byl s Vámi, přivítal bych vysvětlení, odkud přichází k těm údům ďábla takový stupeň oddanosti, jaký by se těžko našel i u těch nejvěrnějších z katolíků.“

Do obléhání hradu Montségur, Evropa byla již svědkem století mučednictví Katarů. Církev pocítovala stále nutnější potřebu předložit světu jediného parféta, který konvertoval a který by veřejně prohlásil, že byl předtím na pomýlené cestě. Languedoc zažil třicet pět let války a dobře zorganizované inkvizice s obrovskou škálou přesvědčovacích prostředků a technik. Tisíce se dali upálit zaživa, často stovky najednou, raději, než by se vzdali svého učení.

Kataři viděli ve svém pronásledování naplnění proroctví Ježíše:

opatovi z Clairvaux (Svatému Bernardovi).

„Pokud jde o vás, mějte se na pozoru, protože vy budete postaveni před soudce, budou vás být v synagógách a budete se zodpovídat mocným a králům, kvůli mně a jako svědectví pro ně. A Dobrou Zprávu bude třeba nejdříve zvěstovat všem národům. Když vás dovedou před soud a budete se muset odpovídat těm u moci, nebojte se co máte říct, ale mluvte co vám přijde, protože to nebudete vy, kdo bude mluvit, ale Duch svatý přes vás. Bratr zradí bratra na smrt, a otec dítě, povstanou děti proti rodičům a pošlou je na smrt a vy všichni budete nenáviděni, kvůli mému jménu. Ale ten, kdo vytrvá až do konce, bude spasen.“ (Marek 13:9-13)

Obléhání pevnosti Montségur, posledního útočiště Katarů, se zdálo být také poslední příležitostí pro dosažení hromadné konverze parfétů. Když bylo jasné, že pevnost padne a projednávaly se podrobnosti kapitulace, církev byla ochotna nabídnout život a svobodu všem členům posádky, za cenu jediného parféta připraveného veřejně prohlásit svou pomýlenost. Počítalo se s tím, že alespoň jeden z asi dvě stě parfétů držených v těžko obklíčené pevnosti Montségur podlehne. No církev se opět mýlila. Tak jako jinde, ani jeden parfét se nenabídl podat veřejné prohlášení o tom, že by se vzdával svého vyznání, ale tento případ byl přece jen trochu jiný. Při této poslední příležitosti, se k ještě většímu úžasu církve dalších asi pětadvacet nezasvěcených, včetně členů posádky, rozhodlo vzít consolamentum mezi formálním prohlášením kapitulace a konečným pádem, čímž se stali parféty, a namísto svobody, si takto pevně zajistili tu nejotřesnější formu smrti.

Přibližně 225 parfétů bylo upáleno zaživa pod pevností Montségur. Navzdory veškerému bojování, mučení a krveprolití, římská církev nejenže nedokázala získat jediného konvertitu z řad parfétů, ale stal se pravý opak. I ti co jimi předtím nebyli, si zvolili se jimi stát. Navzdory nejhoršímu morálnímu selhání, jaké bylo možné dosáhnout, církev se snažila zakrývat hloubku vlastního ponížení prohlášením, že „katarští kacíři přešli přímo z ohně tohoto světa do věčného ohně pekla“. Kataři viděli ve svém osudu především naplnění této předpovědi:

[Ježíš řekl:] „Vyženou Vás ze synagog. Dokonce přichází hodina, kdy si ti, co Vás budou zabíjet, budou myslet, že tím slouží Bohu. Budou tak dělat proto, že neznali ani Otce, ani mě.“ Jan 16:2-3

Článek James McDonalda přebraný z anglického originálu na www.cathar.info

Z angličtiny do slovenštiny přeložila Corascendea

©2000-2014, Všechna práva vyhrazena

www.dhaxem.com

Jména šedesáti dvou Katarů, kteří byli mezi těmi, co zahynuli na Montséguru:

Mučedníci z Montséguru

Dne 16. března 1244, byli ti z uprchlíků na obleženém Château de Montségur, co odmítli zapřít své poznání o Bohu, hromadně upáleni přímo na louce pod vrchem.

25 z nich přijalo konsolamentum tři dny předtím, čímž se stali parfěty nebo parfětami. Učinili tak se svým plným vědomím, že jim to zapečetí osud.

Hlavně ze záznamů inkvizice, jsou známá jména šedesáti dvou mučedníků. Jména těch, kteří přijali konsolamentum večer dne 13. března 1244, jsou označeny následujícím znamením: †.

Bertrand MARTY	Katarský Biskup	Katarský Biskup v Toulouse. Z Tarabelu. Duchovní vůdce Katarů během obléhání. Přítomen na hradě Montségur v roce 1232, podle záznamů „upálen spolu se všemi ostatními.“
Guillaume DEJEAN	Parfét Diakon	Parfét z Tarabelu, vysvěcen na Diakona na hradě Montségur.
Raymond de SAINT-MARTIN	Parfét Diakon	
Pierre SIRVEN	Parfét	Asistent katarského Biskupa Bertranda Martyho.
Rixende de TELLE	Parfěta Matka představená	Matka představená parfěta na Montségure během obléhání.
Raymond AGULHER	Parfét	Parfét v Tarasconu v roce 1204, přítomný na hradě Montségur od roku 1234.
† Guilleme AICARD	Parfét	Bydlel na hradě Montségur od roku 1234 s manželkou a s třemi syny.
Pons AIS	Parfét	Od začátku obléhání přítomen na hradě Montségur, kde byl mlynářem.
Pierre ARAU	Parfét	
Bernard d'AUVEZINES	Parfét	
Raymonde BARBE	Parfěta	Z Mas Saintes-Puelles, sestra Parfěta Raymonda du Mas (Raymond de Na Rica).
† Raymond de BELVIS	Parfét	Střelec z kuše z Arnaud a pan Ussonu. Na hrad Montségur dorazil asi v květnu nebo v

červnu 1243.

Arnaud de BENSA	Parfét	Parfét
Etienne BOUTARRA	Parfét	
‡ BRESILHAC	Parfét	Rytíř z Caihavel, jehož majetek byl zabaven. Přítomen na hradě Montségur od 1236.
Pons CAPELLE	Parfét	Od Gaje. Na hrad Montségur přišel kolem roku 1242 se svým synem, seržantem.
Guidraude de CARAMAN	Katar	
Arnaud des CASSES	Katar	Rytíř a pan z Casses. Katarského přesvědčení od roku 1220.
CLAMENS	Parfét	Přítomen během obléhání. Kolem 13. března 1244 jmenován jako ten, kdo převedl pokladnu pod správu Pierre-Rogera de Mirepoix.
Jean de COMBEL	Katar	Rytíř z Laurac. Věří se o něm, že přijal konsolamentum během příměří.
Saissa de CONGOST	Parféta	Z rodiny panství z Puivertu. Parféta od roku 1240. Dozorkyně domácnosti na Montségure.
Raymonde de CUQ	Parféta	Sestra nebo sestřenice Berengere, pana Lavelanetu. Parféta v Laurane v 1230. Žila s Corbou de Pereille na hradě Montségur.
‡ Guillaume DELPECH	Parfét	Seržant. Dorazil, aby podpořil obranu hradu Montségur 21. května, 1243.
‡ Arnaud DOMERGUE	Parfét	Z Laroque d'Olmes. Seržant s pobytem na Montséguru od roku 1236 se svou manželkou.
‡ Bruna DOMERGUE	Parféta	Manželka seržanta Arnauda Domergue.
Rixende DONAT	Parféta	Parféta z Toulouse.
India de FANJEAUX	Parféta	Dáma z Lahillské větve rodiny Fanjeaux. Parféta v 1227 a dozorkyně domácnosti na Montségure.
‡ Guillaume GARNIER	Parfét	Kravíř z d'Odars při Lante a katarského přesvědčení od roku 1230. Seržant na hradě Montségur v 1243.
Arnajud-Raymond GAUTI	Parfét	Rytíř ze Soreze a Durfortu. Katarského přesvědčení v 1237.
Bernard GUILHEM	Parfét	

Etienne ISARN	Parfét	Z Casses. Na hradě Montségur se svým bratrem.
Raymond ISARN	Parfét	Etiennův Brat.
Guillaume d'ISSUS	Parfét	Rytíř a jeden z pánů z Montgaillard v Lauragais. Katarského vyznání v 1230. Přítomen na hradě Montségur od roku 1243 a podle záznamů „upálen“.
Jean de LAGARDE	Katar	Inkvizice ho odsoudila v Moissacu v 1233, uprchl na hrad Montségur.
Bruna de LAHILLE	Parféta	Guillaumova sestra. Katarského přesvědčení v 1234. Parféta na Montségure v 1240.
‡ Guillaume de LAHILLE	Parfét	Rytíř zbaven majetku, z Laurac. Obránce Castelnaudary proti Amaury de Montfortovi v 1219-1220. Na hradě Montségur od 1240. Jeden z vůdců masakru inkvizitorů v Avignonu. Vážně zraněn 26. února 1244.
LIMOUX	Parfét	
‡ Raymond de MARSEILLAN	Parfét	Rytíř zbaven majetku, z Laurac. Katarského vyznání v 1232.
Guillelme MARTY	Parfét	Z Montferrier. Pekař na Montségure.
Pierre du MAS	Parfét	Z Mas Saintes-Puelles, parfét v 1229 a hlášen přítomen na Montségure v březnu 1244. Považován za popraveného.
MAURINA	Parféta	
Braida de MONTSERVER	Parféta	Příbuzná Arnaud-Rogera de Mirepoix. Katarského přesvědčení v 1227, přijala konsolamentum během nemoci považované za smrtelnou v 1229 v Limoux. Na hrad Montségur přišla jako parféta v 1240.
‡ Arsende NARBONA	Parféta	Manželka seržanta Pons NARBONU.
‡ Guillaume NARBONA	Parfét	Panoš Raymonda de Marseillan, a bratr Ponsa Narbone.
‡ Pons NARBONA	Parfét	Z Carol a Cerdagne. Seržant.
Raymond de NIORT	Parfét	<i>Parféta</i> z Belesta. Tajně dorazila na hrad Montségur v říjnu 1243 s písmem od Katarů z Cremony v Itálii.
Arnauld d'ORLHAC	Parfét	Z Lavour.
‡ Corba de PEREILLE	Parféta	Manželka Raymonda de Pereille. Matka Esklarmondy de Pereille.
‡ Esclarmonde de	Parféta	Dcera Raymonda a Corby de Pereille.

PEREILLE

PERONNE	Parfêta	Na Montségur dorazila v roce 1237.
Guillaume PEYRE	Parfêt	Seržant, ve službách Raymonda de Pareille. Spolu s Clamensom prodal katarskou pokladnu na hradě Montségur Pierre-Rogerovi Mirepoix 13. března 1244.
Guillaume RAOU	Parfêt	
Alazais RASEIRE	Katar	Z okolí Bramu. Zajat na hradě Montségur a vrácen k popravě ohněm v Brame.
‡ Jean REY	Parfêt	Ze Saint-Paul-Cap-de-Joux. Kurýr. Na hrad Montségur přišel 1. ledna 1244, s písmy od Katarů v Cremoně.
‡ Pierre ROBERT	Parfêt	Kupec z Mirepoix. Katarského přesvědčení od 1209, na Montségur přišel v 1236. Asistoval u konsolamenta Raymonda de Ventenac, vážně zraněn v 1243.
Martin ROLAND	Parfêt	Bratr seržanta Bernarda de Joucas a strýc bratrů Narbonovců. Katarského přesvědčení v Lavelanete v 1232 a parfêt na Montségure v 1240.
Bernard de SAINT-MARTIN	Parfêt	Rytíř zbaven majetku z Laurac. Jeden z vůdců masakru inkvizitorů při Avignonu.
TAPAREL	Parfêt	
‡ Arnaud TEULY	Parfêt	Z Limoux. Na Montségur přišel před 14. únorem 1244.
‡ Raymond de TOURNEBOUX	Parfêt	Seržant.
Marquesia UNAUD de Lanta	Parfêta	Katarského přesvědčení od 1224 a vysvěcena na parfêtu na Château de Montségur v 1234.
‡ Ermengarde d'USSAT	Parfêta	Katarského přesvědčení, na Montségure od 1240.

Prebrané od:

http://www.cathar.info/1211b_martyrdom.htm